Ч. 207. Субота 30 (17) вересня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Новий анґлійско-японьский договір.

Жиємо в часах великих подій історичних, а мало що не кождий день приносить якусь сензацийну несподіванку. Новий японьский договір не єсть вже що правда несподіванкою, бо про него була вже чутка, коли вели ся мирові переговори в Порсмес, але він єсть великою подією історичною, подією, якої доси ще істория не записала, а анґлійска дипльоматия може повеличати ся великим успіхом. Договором тим позискала Анґлія велику силу, дуже важного оборонця своїх інтересів в Азиї, она зашахувала новим договором Росию і забезпечила свої посїлости в Індиї далеко ліпше, як їх забезпечували доси гори Гімаляя. Ба, що більше, обі союзні держави ніби поділили ся панованєм в Азиї, бо хоч договір постановляє ненарушимість прав і земель, то все-таки звістно, що для могучих союзників знайдуть ся способи, щоби обійти ту постанову, котра поправді вимірена лиш супротив третих. Але й не лиш сама Анґлія зискала; договір сей дуже важний і для Японії, бо не лиш забезпечує єї від напасти якоїсь третої держави, специяльно Росиї, але й ставить єї на рівні з европейскими державами і дозволяє свобідно використувати всї здобутки послїдної війни та збирати нові сили.

Новий анґлійско-японьский договір оголошено дня 26 с. м. рівночасно в Льондонї і Токіо. Він складає ся із введеня та осьми артикулів а зміст его єсть слїдуючий:

У введеню сказано, що ціль договора слїдуюча: укріпленє і удержанє загального мира у всхідній Азиї і Індиї та удержанє спільних інтересів держав в Хінї через забезпеченє независимости і ненарушимости Хіни і засади рівноправности торговлї всїх народів; дальше удержанє земельних прав Великої Британії у всхідній Азиї та Індиї та оборона їх окремих інтересів в сих сторонах.

Артикул I. постановляє: Оба правительства, коли би їх наведені повисше права і інтереси були загрожені, увійдуть з собою в повнім обемі і отверто в зносини і будуть спільно радити над способами, яких треба взяти ся для оборони тих прав і інтересів.

Артикул II.: Коли би внаслідок невизваної зачіпки або якогось зачіпного поступованя, денебудь би оно зі сторони якоїсь держави або якихсь держав наступило, одна із обох заключаючих договір сторін в обороні своїх прав і інтересів була запутана у війну, то друга сторона прийде зараз союзникови на поміч і буде спільно з ним вести війну та у взаїмнім порозуміню заключати мир.

Артикул III.: Позаяк Японія має переважні політичні войскові і економічні права в Кореї, то Велика Британія признає Японії право брати ся до таких средств до веденя, до контролї і до охорони Кореї, які она буде уважати за відповідні і конечні, щоби ті інтереси охоронити і піддержувати.

Артикул IV.: Японія признає Великій Британії право близько індийскої границї взяти ся до таких средств, які були би потрібні для охорони індийских посїлостий.

Артикул V.: Обі сторони годять ся на то, щоби ніяка з них не спитавши другої заводила якісь окремі угоди, які могли би бути шкідливі для наведених у введеню цілий.

Артикул VI постановляє, що на случай російско-японьскої війни Велика Британія бере на себе держати ся строгої неутральности, а на случай, коли би Японію зачіпила якась иньша держава, прийти їй в поміч.

Артикул VII постановляє: Условія, під котрими згадана поміч має бути дана, будуть уложені властями сухопутного войска і маринарки обох сторін заключаючих договір, котрі від часу до часу будуть нараджувати ся з собою отверто і в повнім обемі.

Артикул VIII постановляє наконець: Теперішний договір має значінє на десять лїт, але може бути знесений за однорічним виповідженєм.

---

4)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

Опісля взяв ся Текелій руйнувати Січ. Насамперед забрав все майно кошового і другої старшини козацкої; відтак казав розвалити курені (хати, де жили козаки), засипати пушкарню, а навіть обдерти Покровску церков в Січи з єї дорогоцінних окрас та розвалити дзвінницю, а наконець забрав ще всї пушки і другу козацку зброю, запороску касу і старинні грамоти козацкі та все то вислав до Петербурга. З давної Січи не лишило ся тепер нїчого як лиш окопи і вали та мури з церкви а на єї місци стануло опісля село Покровск. Текелій попродавши відтак все майно козацкої старшини, зібрав з него до 30.000 рублів, на тодїшні часи дуже велику суму гроший.

Але не всї козаки хотїли піддати ся московскій цариці. Знайшло ся пять тисячів козаків, що воліли піти „під Турка“ як „під Москаля“ і про них то склала ся в тих часах отся народна пісня:

„Ой не гаразд, Запорожцї, не гаразд вчинили,
Степ широкий, край веселий, та занапастили!“

А козаки відповідають на то:

„Ой чи гаразд, чи не гаразд, нічого робити,
Буде добре Запорожцям і під Турком жити!“

Они зібрали ся отже тихцем, взяли — як каже народне оповіданє — образ Матери Божої, котрий ще виратували від Текелія з січевої Покровскої церкви, сховали его в бесеги і добившись до моря:

„Посїдали на лодочки
Та й за Дунай махнули“.

Де відтак поділи ся тоті Запорожцї, годі знати. Русини в Добруджи ще й нинї приказують, що козаки розсипались були вздовж устя Дунаю, а відтак пішли горі Дунаєм аж в ті сторони, де Дунай відділяє Сербію від Угорщини і тут дали засновок тим руским оселям, що суть до нинї в Бачці на Угорщині як н. пр. село Керештур і сусїдні. Фактом єсть, що Запорожцї, прийшовши в Туреччину, віднеслись були в 1785 р. через команданта австрийскої залоги в Ясах з просьбою до австрийского правительства, щоби оно дало їм землю в Австриї; їх принято і дано їм землю в Банатї на Угорщинї. Русини в Добруджи приказують, що Запорожцї — мабуть якась часть — вернули назад з Банату і поселились над Дунаєм в полуднево-західній Добруджи коло міста Сейменї на півночи від Чернаводи.

В Сейменах оставали ся Запорожцї аж до 1812 р. Они не мали тут правильно збудованої Січи а жили в землянках і займали ся головно риболовством або ходили на лови на дикого зьвіра та запускали ся далеко аж до самого устя Дунаю. Здаєсь, що при тій нагоді пізнали они ті землї, які займали при устю Дунаю Пилипони (Липовани, розкольники, що задля своєї віри мусїли втікати з Росиї, хоч то були коренні Москалї); їх звали тут Некрасовцями, задля того, що їх привів сюди якийсь Некрасов. Запорожцї постановили отже відбити у них їх землю, а нагода до того борзо знайшла ся.

Некрасовцї жили головно в місцевостях як Катирлез, Дунавець, Іванча, Сарікеі, Беш-Тепе, Тульча й другі. На катирлескім Дунаю (розтока сьв. Юрия) був островець званий Качатин а на нім стояв великий дуб. Під тим дубом поставили они були хату якомусь свому черцеви, котрого уважали за сьвятого. Коли він помер, то они зложили єго тїло на дубі і прикрили червоним сукном. А був в Сейменах козак, що звав ся Притика. Він ходив скрізь по поплавах за диким зьвірем, не бояв ся нїкого і всї его знали. Він побачив отже, що на дубі щось червоніє ся; вилїз, подивив ся, що то пилипоньский сьвятий, скинув трупа а сукно взяв і пішов собі.

Некрасовцї довідались о тім. У них була якась ворожка, баба Ковчачиха; она звабила Притику до себе а Некрасовцї тоді зловили его, повезли до Прислава, розпяли его тут на дошку і пустили на воду в тім місци, де від

Вісти політичні.

Ситуация на Угорщині. — Події в Росиї. — Монархія чи република в Норвеґії.

Як вже звістно, був угорский президент міністрів бар. Феєрварі вчера на довшій авдиєнциї у Цісаря, котра однак не принесла ніякого порішеня; Цісар лиш застеріг собі порішенє о предложенях президента міністрів на пізнійше. Після вістий з Будапешту має бути покликаний до Відня новий мадярский муж державний, але й бар. Феєрварі готов би й дальше вести діла, лиш хоче мати повновласть до вияснення політичної ситуациї. На жаданє Цісаря позістав бар. Феєрварі ще до нині у Відни. Кажуть навіть, що бар. Феєрварі має одержати знову місию утвореня нового кабінету. На день першого жовтня лагодять ся в Будапешті великі демонстрациї, іменно має в той день приїхати богато людий з провінциї, щоби надати переваги социялістам, котрі на той день лагодять велику демонстрацию, в котрій має взяти участь яких 40.000 людий. Против социялістів стали виступати дуже енерґічно студенти університету. Около 300 студентів з хоругвою пустилось вчера улицями міста до авлї університету, де зложили приреченє, що зімстять ся на социялістах. В виду сего факту день першого жовтня може принести великі розрухи.

Від понеділка радить в Москві конґрес репрезентантів земств і міст, а члени того конґресу порушають многі найжизненнійші справи і говорять при тім дуже сьміло мимо того, що міністерство заказало порушувати многі справи і поставило дуже трудні услівя. На зборах єсть репрезентант ґен.-ґубернатора і той має власть закрити конґрес сейчас, коли би на єго зазване президент конґресу того не зробив. Коли же би земці ставили опір, то й він має право завізвати поліцию, а навіть войско. В середу обговорювано між иншим справу автономії національностий в Росиї, а проф. Кокошкін (демократ) мав довгу бесіду, в котрій виступав між иншим також за повною автономією в Польщі. Настала була дуже оживлена дебата, коли проф. Лечицкий (?) зажадав також автономії України. Чи заграничні ґазети не перекрутили случайно імени того професора і що він говорив та як мотивував автономію України, поки що не знати, бо в заграничних ґазетах нема ще о тім докладної звістки. З Москви лиш доносять, що конґрес ухвалив конечність признати всім народам в державі основними законами право самоуправи в справах віроісповідних, повну свободу в уживаню мов і говорів в житю публичнім та право зборів і товариств. Мова російска мусить бути задержана яко мова в центральних заведенях, в армії і в маринарці. Дальше ухвалено, що по заведеню демократичної репрезентациї народної в цілій державі царство польске має бути вилучене яко автономічна одиниця з власним соймом на основі загального безпосередного голосованя, а границі мають бути управильнені відповідно до народности і бажань населеня.

Норвеґія вже відлучила ся від Швеції а хоч дотичний договір ще не завердженнй, то все-таки насуває ся вже тепер питанє: чи Норвеґія лишить ся монархією, чи буде в ній заведена република. Без сумніву далеко більша часть Норвежців єсть за републикою і вже оногди піднесено в стортінґу, що більшість народу єсть за републикою. Але деякі політики суть за монархією, а що з родини шведского короля ніхто не приняв би норвеґскої корони, то припускають, що буде поставлена кандидатура котрогось із далеких князів. Однак поки що парлямент рішив відложити сю справу до порішеня новому стортінґови.

Новинки.

Львів, дня 29 вересня 1905.

— **Відзначення** з нагоди російско-японьской війни. Офіцири австрийского ґенерального штабу, вислані до кватири російскої і японьскої, одержали від цісаря Франц Йосифа I. відзначення. Між иншими одержав капітан ґенерального штабу гр. Шептицкий ордер зелізної корони III. кляси.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала в народних школах: Берн. Лопушаньского учителем 5-кл. школи муж. в Бережанах, Ів. Зільберта учит. 5-кл. школи муж. в Добромили, Мик. Мазура учит. 4-кл. школи в Солотвині, Конст. Пиндзина управителем 2-кл. школи в Ляховичах зарічних, Ант. Ремещівну учит. 2-кл. школи в Ненадовій, Яросл. Ганія учит. 1-кл. шк. в Космачи, Бальб. Максимовичівну учит. 1-кл. шк. в Фредрополи, Мар. Добряньску учит. 1-кл. шк. в Вільшанах і Стеф. Качалу учит. 1-кл. шк. в Спасї; — перенесла учителів: Вол. Калиновича з Підднїстрян до Любешки, Винк. Лапчака з Новосілки до Княжа і Ів. Лисинецкого з Зелинців до Залїся; — перенесла в стан супочинку: о. Чесл. Масного учит. римо-кат. релїґії в 5-кл. жін. виділовій школї в Бродах, о. Каз. Смульского учит. римо-кат. релїґії в 3-кл. виділовій школї в Перемишли: учительки: Ядв. Романьску в Товмачи, Фльор. Ходиньску в Соколові, Евгенію Янкевичеву в Камінобродї, Павл. Косовичівну в Телячім і учителя Якова Сїмяновского в Гвіздци.

— **Дієти для членів краєвої Ради шкільної.** V. артикул нового краєвого закона з дня 15 лютого 1905 о кр. раді шкільній постановляє, що сойм має признати винагороду з краєвих фондів членам кр. ради шк., делеґованим краєвим виділом, міскими радами у Львові і Кракові, представителям віроісповідань та шістьом фаховим знатокам шкільництва, яких іменує Цісар. На найблизшій сеймовій сесиї предложить краєвий Виділ внесенє, щоби наведеним членам кр. ради шк. признано по 10 К від засїданя. Заміщеві члени мали би одержати карту вільної їзди зелїзницею I. кл. і побирати ще по 20 К додатку при кождій їздї на засїданє. Доси члени кр. ради шк. побирали річну плату 2400 К.

— **Вісти з Буковини.** Дня 10-го жовтня відбудуть ся вибори посла до державної ради з IV. курії округа Чернівцї-Серет-Сторожинець. Доси послував з того округа Румун, др. Лупу, але коли став директором краєвого банку на Буковинї, зложив мандат посла на жаданє соймових сторонництв. Кандидатів є два: Русин др. Артур Малик і Румун Опчул.

— **Середно-европейский час у Львові.** Маґістрат у Львові згодив ся однодушно на заведенє у Львові численя часу після середно-европейского годинника. Буде то вигода для подорожуючих і шкільної молодежи.

— **Кандидатів дяківского стану** повідомляє ся, що іспит кваліфікацийний відбуде ся дня 16 жовтня с. р. о годинї $3^{1}/_{3}$ по полудни в канцеляриї уряду парохіяльного сьв. В. М. Юрия, а дня 17 жовтня буде приймати ся нових кандидатів до бурси дяківскої. Так перші як і другі мають внести наперед поданя до Митроп. Консисториї, а іменно наміряючі приступити до іспиту мають до подання долучити: 1. сьвідоцтво хрещеня, 2. сьвідоцтво моральности від дотичного уряду парохіяльного, а убігаючі ся о приняте викажуть ся окрім того 3. сьвідоцтвом убожества і 4. шкільним. При іспитї буде вимагати ся як найточнїйшого знаня сьпіву церковного (хорального), ірмолоґіона, катехизму, біблії і уставу церковного.

— **72 войскових коний** буде продавати ся дня 16 жовтня с. р. на лїцитациї в державнім заведеню для жеребців в Радівцях на Буковинї. Окремі дати о кождім поодинокім кони можна одержати в державнім заведеню жеребців (Staatsgestütte) в Радівцях.

— **Огнї.** Дня 8-го с. м. о годинї 1 в ночи згоріли в Спасї, долиньского повіта, три доми, а то: Олекси Юрова, Івана Ґоля і Генриха Герес-

---

розтоки сьв. Юрия виходить сулиньска розтока. В Сулини піймали Греки Притику, але він був вже не живий. Они приклткали козаків а ті пізнали єго і дали о тім знати кошевому в Сеймепах, Самійлови Калниболотскому. Кошевий приїхав зараз до Некрасовців і зажадав від них сатисфакциї. Они обовязали ся заплатити за убитє Притики велику суму і дали були на то навіть письмо; але скоро кошевий поїхав, они надумали ся инакше та ще й казали, що зле зробили, коли випустили із своїх рук Запорожців і їх проводиря.

Скоро кошевий о тім довідав ся, постановив инакше дїлати, але перед тим ще пішов до турецких пашів в Тульчи, Сулинї і Баґадаґу та порадив ся їх, чи має бити Некрасовців, а ті сказали єму: „Щож, маєте силу, то бийте їх і виганяйте до чорта та й годї". Кошевий вернувши до Сеймен, злагодив ся зараз до походу на Некрасовців. Двома віддїлами пустились козаки долї Дунаєм і прийшли до Вілкова при самім устю кілійского гирла. Тут прилучили ся до них ще й другі козаки і всї разом поплили до Портиці, щоби звідси поплисти на Разимский лиман і зайти звідси Некрасовців в Дунавци з заду. Але тимчасом і Некрасовці зібрали ся були у великій силі, а козаки мусїли підождати на поміч і аж коли єї одержали, кинулись на Некрасовців та взяли їх село Сарікеі. Але Дунавця, видко, не могли тодї ще взяти, бо пустились до Тульчи і зробили там страшну різню, котра тревала три днї, а про котру ще й нинї в Тульчи згадують.

Здає ся, що Запорожції о сім вернули на зад до Сеймені, бо аж в 1813 р. зважились они перенести Січ з Сеймен над устє Дунаю. Того року ранною весною пустились они в похід і прибули до Катирлеза, взяли єго і осънували свій кіш та почали ставити церков. Але їх все-таки кортїло до Дунавця. Ся місцевість була для них догіднійша як під взглядом економічним так і стратеґічним. На Катирлезї — повідає собі нарід — не хотїли они сидїти, бо там лиш вода і очерет, а зверху небо, а тут в Дунавци степи. Коли і як взяли козаки Дунавець, не знати; здає ся лиш, що борба мусїла бути довга і завзята, а остаточний єї конець був такий, що Некрасовці дуже ослаблені мусїли уступити і перенесли ся до Малої Азії, а на їх місци заложили собі козаки в Дунавци задунайску Січ і перенесли туди недобудовану в Катирлезї церков і все майно козацке.

Задунайска Січ складала ся як і приднїпрівска з 38 курінів (козацких хат), посеред котрих стояла паланка (хата кошевого). Дальше була церков, а при нїй і збірка всїляких козацких грамот. Що року на Покрови вибирали собі козаки старшину: кошевого атамана, асавулу (помічника), судию, писаря, а крім того ще й драґомана (товмача). Кождий курінь вибирав знов свого курінного атамана. Так само вибирали й сьвященика, лиш не що року. Нарід згадує про якихсь пан-отців Лукіяна Кулїша і Юстина. Сьвященика потверджував епіскоп в Ясах. Першим кошевим в Дунавци був Кальниболотский; по нїм був Рогозяний Дїд, відтак якийсь Лях, опісля Литвин, дальше Олекса Рясний, Василь Смик, Білуга, Сухиня, Гординя а послїдним Йосип Гладкий.

В самій Січи жили звичайно лиш старі козаки, а довкола неї по селах і стоянках молодші козаки і всїлякі другі люди, що втїкали з Росиї за Дунай. Оселї ті, в котрих було вже й жіноцтво, звали ся з турецка раями. Число козаків збільшало ся тепер дуже борзо будь то втїкачами з Росиї, що втїкали з Росиї перед войском або допустившись якогось злочину, втїкали від кари, будь то людьми, котрих умисно вербували на Українї висилані з Добруджи „вожаї". Велика сила козаків була Туркам дуже на руку; они платили козакам готовими грішми, давали муку, сочевицю, оливу і оцет, доставляли їм пороху і куль, а за то мусїли козаки помагати Туркам у війнї.

(Дальше буде).

мана. Шкода обезпечена на 1300 кор., а виносить около 2000 корон. Причиною пожару була хибна будова комина. — Дня 16 с. м. о годині 4-ій по полудни згорів в тім-же Спасї оборіг сїна Параски Максимів. Шкода виносить близько 50 корон. Причиною пожару в тім случаю був недогляд над нелїтними дїтьми. — Дня 12 с. м. о годині 1-ій в ночи згорів в Долинї коло зелїзничого двірця дім Натана Райслера. Шкода обезпечена на квоту 1400 К виносить близько 2000 К. Причина пожару незвістна. — Дня 19 с. м. о годині 3-ій з полудня погоріла в Слободї болехівскій, долиньского повіта, хата Гната Брецка. В огни погибло двоє его дїтий: 5-лїтний хлопець і 4-лїтна дївчина. Пожар спричинила дїти, полишені в замкненій хатї без надзору. — В Фащівцї, скалатского повіта, знищив огонь сими днями три селяньскі загороди. Шкода в значнім части обезпечена виносить 4864 корон.

— **Холєра** в Німеччинї зменшає ся. В послїдній добі було там — як доносить берлиньский урядовий Staatsanzeiger — два случаї смерти. В Королївстві польскім було після урядового оповіщеня 27 случаїв занедужаня, з чого 17 скінчило ся смертию.

— **Популярні научні виклади в Станиславові** відбудуть ся заходом викладової секциї Товариства педаґоґічного в тих днях жовтня: I. в недїлю 1-го жовтня виклад проф. Антона Крушельницкого на тему: „Лїтературна сильветка новелїста Коцюбиньского"; II. в недїлю 8 жовтня виклад лїкаря д-ра Волод. Яновича: „Про заразливі хороби та як їм запобігати"; III. в недїлю 15 жовтня виклад канд. адвок. д-ра Романа Перфецкого: „Понятє злочину і кари в історичнім осьвітленю"; IV. в недїлю 22 жовтня виклад проф. Павла Чайківского: „Молєкули, атоми, всесьвітний етер"; V. в недїлю 29 жовтня виклад проф. Василя Пачовского: „Про красу в житю і поезиї". Виклади відбудуть ся в сали „Рускої Бесїди" ул. Казимирівска ч. 10 пов. I. Початок точно о годині 6. Вступ на I. виклад безплатний, на II. до V. 10 сотиків від особи; — для учеників, міщан та селян вступ даром. Просить ся о як найчисленнїйшу участь. — *Пр. Рибчук* голова. — *А. Крушельницкий* секретар.

— **Утїк з вязницї** у Львові оногди по полудни 22-лїтний Іван Михна, муляр з Гвіздця, засуджений окружним судом в Коломиї на 6 лїт вязницї за крадїж.

— **Огнї.** На фільварку в Підгайчяках юстиновских, власности ґр. Козебродского, згоріла сими днями стирта вівса, вартости близько 3000 К. Шкода була обезпечена. Огонь був підложений, але палїя не удало ся викрити. — В Снятинї огонь знищив кришу дому і стайню Дмитра Лукавецкого. Лукавецкому згоріла також готівка в квотї 1.400 корон, котру переховував на поді під кришею. — В Росоватци, підгаєцкого повіта, згоріли три селяньскі загороди. — У Вільшанї, равского повіта, вибух пожар в домі властителя більшої посїлости, Якима Качки і знищив дім разом з цїлим домашним устроєнем. Причина огню не звістна.

— **Кровава бійка** звела ся в ночи з 24 на 25 с. м. в Бродах. Кільканайцять пяних робітників посваривши ся, розпочали з собою бійку, в часї котрої коминарский челядник Жигм. Литиньский пробив ножем в черево Ів. Кухарука. Раненого відвезено до шпиталю, а Литиньского арештовано і відставлено до суду.

— **Смерть** під колесами трамваю. Передвчера по полудни дістала ся під колеса кінного трамваю на ул. Городецкій у Львові трилїтна дївчина, дочка зарібників Костельних, що бавила ся без дозору на улици. Колеса воза переїхали дитину через черево, в наслїдок чого погибла она на місци.

† **Померла** в Круховичах коло Львова Мария Брайтер, жена звістного зелїзничого підприємця і мати посла Брайтера, вчера рано, в 63-ім роцї житя.

Телеґрами.

Будапешт 29 вересня. Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що президент палати панів ґраф Чакій одержав покликанє до Відня.

Будапешт 29 вересня. Кошут взиває в своїм орґанї Budapest нарід, щоби в виду грозячої небезпечности сполучив ся в один великий народний табор.

Рим 29 вересня. (Аґ. Стефанї). Міністер справ заграничних Тіттонї виїхав до Баден-Баден, де стрітить ся з німецким канцлером кн. Більовом. З'їзд має приватний характер.

Париж 29 вересня. В справі німецко-француского порозуміня що до Марокка відбули вчера Розен і Ревоаль послїдну конференцию, а відтак президент мінїстрів Рувіє і німецкий амбасадор Радолїн підписали дотичну угоду.

Київ 29 вересня. (Петерб. Аґ. тел.). Минувшої ночи прийшло на зборах социялїстів до бійки з полїциєю, при чім чотири особи тяжко зранено, а 12 легко, в тім і одного комісаря полїциї; 40 осіб арештовано.

Господарство, промисл і торговля.

— **З галицкого Банку гіпотечного** довідуємо ся, що на засїданю Ради надзираючої тогож Галицкого Банку гіпотечного дня 25 вересня с. р. ухвалено обнизити опроцентованє позичок гіпотечних так, що від тепер при нових позичках, маючих удїляти ся, опроцентованє буде виносити разом з амортизациєю капіталу: при позичках на маєтности земскі почавши від квоти 200.000 К і висше $4^{86}/_{100}\%$, а при позичках на більші реальности у Львові, Кракові і Чернівцях $5^{1}/_{10}\%$. Ухвалено також обнизити відсотки проволоки рат гіпотечних і підвисшити курс зачислюваня листів.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Скасованє речинця заладовуваня і виладовуваня посилок і підвисшенє складового в стациї Львів. — Задля переповненя маґазинів товарових і складових у Львові як внаслїдок надзвичайно сильного напливу товарів, так і задля опізнюваня адресатів з відбором їх скорочує ся отсим, по мисли постанов §. 69 : 7 — реґуляміну руху ц. к. австрийско-угорских зелїзниць і за дозволом ц. к. Міністерства зелїзниць, речинець заладовуваня і виладовуваня таких посилок, котрі сторони самі мають заладовувати взглядно виладовувати, на 6 годин денних, а рівночасно підвисшає ся складове о 50%. — Зарядженя ті входять в житє з днем 1 жовтня 1905.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).